

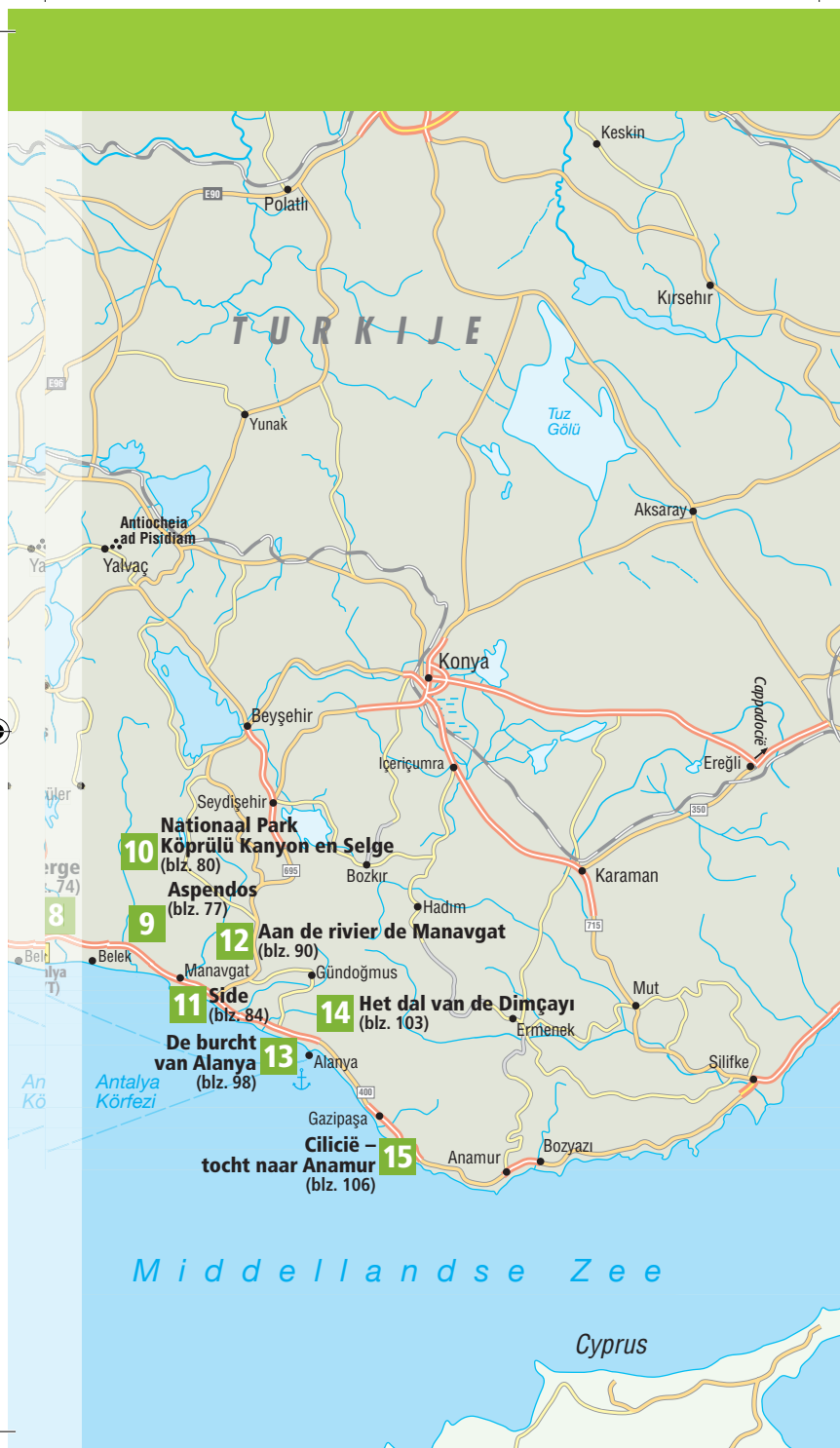
ANWBEXTRA

Turkse zuidkust

De 15 hoogtepunten in een oogopslag

Welkom

Merhaba	6
Ter oriëntatie	8
Kennismaking, de Turkse zuidkust in cijfers	10
Geschiedenis, heden, toekomst	14
Overnachten	16
Eten en drinken	18
Praktische informatie	20

Onderweg langs de Turkse zuidkust

Fethiye en de Lycische kust	32
Sarıgerme 32, Göcek 32, Fethiye 37	
Ölüdeniz 42, Kalkan 46, Kaş 48	
Aan de Golf van Antalya	56
Kemer 56, Antalya 62	
Termessos 71, Belek 72	
De regio rond Side en Alanya	82
Side 82, Kumköy en Çolaklı 89	
Titreyengöl en Sorgun 89	
İncekum 92, Alanya 95	
Anamur 105	
Naar het binnenland	110
Sagalassos en Burdur 110	
Met de apostel Paulus naar Antiochië 111	
Pamukkale 112, Beyşehir 112	
Konya 112, Cappadocië 114	

De 15 hoogtepunten

1 Aan het schildpaddenstrand – Dalyan en Kaunos	33
Naar de rietdelta van de karetschildpad en een antiek kuuroord.	
2 Twaalf eilanden – boottochten rondom Fethiye	40
In de weidse Golf van Fethiye doorkruisen zeilboten en motorgulets de onbewoonde eilanden en verlaten baaien.	
3 In het land van de Lyciërs – Saklikent en Xanthos	43
Een spectaculaire kloof en geheimzinnige ruïnes.	

4	Het huis van St.-Nicolaas – Myra en Andriake (Demre)	53
	In het oude Myra bleef naast een Lycisch gravencomplex ook de basiliek van de heilige Nicolaas bewaard.	
5	Voor outdoorliefhebbers – tocht door de Göynük-canyon	60
	Natte-voetengarantie: canyoning bij Kemer.	
6	Ottomaanse flair – de Oude Stad van Antalya	64
	Romeinse muren, bouwsels van de Seltsjoeken en fraaie Ottomaanse houten huizen.	
7	Goden en keizers – het Antalya Museum	68
	Een indrukwekkend oudheidkundig museum.	
8	Artemis versus Paulus – de antieke stad Perge	74
	Bezoek aan een grote Romeinse stad uit de oudheid en picknicken in het Kurşunlupark.	
9	Seltsjoekenbrug en Romeins theater – Aspendos	77
	Een wandeling langs de vloedlijn naar een prachtig theater; dan bijkomen met gegrilde forel en boerensalade.	
10	In het Nationaal Park Köprülü-Kanyon – naar Selge	80
	Ongerepte natuur, rafting en ruïnes.	
11	Een verloren stad – het antieke Side	84
	Vanaf de grote poort naar de tempel van Apollo.	
12	Waterval en lokale markt – aan de rivier de Manavgat	90
	Marktflaneren, picknick aan de rivieroever, ruïnes in het bos.	
13	Vesting van de sultans – de burcht van Alanya	98
	De voormalige winterresidentie van de Seltsjoekensultans is nog steeds de meest imponerende vesting in Turkije.	
14	Waterpret aan de rivier – het dal van de Dimçayı	103
	Met veel leuke restaurants aan, op en in de rivier.	
15	Door het ruige Cilicië – tocht naar Anamur	106
	Langs de kust door het nauwelijks bewoonde voorland van het Taurusgebergte; onderweg zwemmen in lotepe.	

Toeristische woordenlijst	116
Culinaire woordenlijst	118
Register	120
Colofon	126
Paklijst	127
Extra-routes	128

- Deze symbolen in de tekst verwijzen naar een plattegrond
 Dit symbool in de tekst verwijst naar een van de 15 hoogtepunten
 Dit symbool in de tekst verwijst naar een Waar voor je geld!-tip

Merhaba – Welkom

De Yivli-minaret verheft zich trots boven de rode pannendaken van Antalya. Op de achtergrond vormt de Beydağlarıbergketen een groots decor. De bakstenen minaret werd gebouwd in opdracht van de machtigste sultan van de Seltsjoeken; een dynastie die begon met de Turkse overheersing van Klein-Azië in de 12e eeuw – toen de Grieks-Romeinse tijd voorgoed voorbij was. De Turkse zuidkust toont een mengeling van ruïnes uit die oude tijd en bezit langgerekte, zonovergoten stranden.

Ter oriëntatie

Strand onder de minaret

De Turkse zuidkust is een van de boeiendste regio's aan de Middellandse Zee. Kilometerslange zandstranden strekken zich uit met op de achtergrond de hoge bergketens van het Taurusgebergte. De kustvlakte bij Antalya heette in de oudheid Pamphylie. Perge en Side zijn twee beroemde plaatsen uit de klassieke oudheid. Naar het westen komt u als eerste het oude Lycië tegen; gaat u oostwaarts, dan komt u bij Alanya in de regio Cilicië. Aan beide kanten verheft zich het steile Taurusgebergte.

De Turkse kust bij Fethiye

Fethiye (► E 7) ligt aan een grote baai, de Golf van Fethiye, met veel eilandjes, omgeven door ongerepte naaldbossen. In tegenstelling tot de regio is het bedrijvige stadje zelf niet erg toeristisch. De hotels concentreren zich in de voorsteden Çaliş en Hisarönü en aan het beroemde strand Ölüdeniz.

Ten westen van de Golf van Fethiye ligt de kleine, maar prettige regio **Sarıgerme** (► E 7); daarbij horen ook het Köyceğizmeer met het beroemde schildpaddenstrand van Dalyan.

De Lycische kust

In het oosten van Fethiye grenst het Taurusgebergte aan de kust, waar het land zich vanaf grote hoogte in zee lijkt te storten. In dit gedeeltelijk kale bergland woonden ooit de Lyciërs. Talrijke grafmonumenten herinneren nog aan de cultuur van deze bewoners uit de oudheid. **Kalkan** (► F 8) en **Kaş** (► F 8) zijn twee kleinere toeristische stadjes. De omgeving is hier geliefd bij watersporters; vooral duikers en zeilers komen er aan hun trekken.

De kust bij Kemer

Lycië eindigt aan de westkant van het 3000 m hoge Beydağlarigebergte. Aan de oostkant strekt de kust van Kemer zich uit, waar de weelderige luxehotels duidelijk veel toeristen aantrekken. De grote jachthaven in het moderne stadje **Kemer** (► H 7) vormt het midden van een lange keten luxe hotelcomplexen tussen Çamyuva in het zuiden en Beldibi in het noorden. In Kemer is luxe trouwens bijna letterlijk een handelsmerk: nergens kunt u zo mondain shoppen en uitgaan als daar.

Antalya

De oude stad van **Antalya** (► H 6) lijkt wel een romantisch dorpje te midden van een grote stad. Een stad met bijna een miljoen inwoners – moeilijk voor te stellen als u in een van de mooie oude houten huisjes verblijft. Maar er zijn ook luxehotels: aan het Konyaaltstrand in het westen en oostelijk in Lara. Nog verder naar het oosten liggen de beroemde wellnesshotels van Kundu: Titanic, Kremlin, Concorde ...

Belek en Side

Belek (► J 6) met zijn vele golfbanen en nog meer luxehotels staat symbool voor het moderne upper-class-toerisme: het verzorgde landschap, het eideloze strand, de rustige ligging. **Side** (► K 7) is trouwens ook een van de bekendste vindplaatsen van resten uit de klassieke oudheid. Het geldt als een toonaangevend toeristisch centrum in Turkije. Over een lengte van meer dan 20 km strekken zich hotels in alle klassen uit langs het zandstrand. Daartussen steeds kleine dorpscentra met restaurants, cafés en souvenirwinkels.

Alanya

Het bedrijvige stadje **Alanya** (► L 7) gaat schuil in de schaduw van de machtige burchtheuvel met de Seltsjoekenvesting. Er zijn hier vooral kleinere middenklassehotels. Het aandeel toeristen in de stad bedraagt het hele jaar gemiddeld zo'n 10% van het aantal inwoners.

Het binnenland

Het toerisme aan de Turkse zuidkust heeft zich altijd op de kustplaatsen en de hotelcomplexen gericht. Maar vooral voor wandelaars is het achterland een verkenning waard. Bijvoorbeeld via de Lycian Way (zie blz. 47) of de St.-Paul Trail (zie blz. 112). Deze tochten zijn alleen geschikt voor geoefende wandelaars.

Verder worden er uitstapjes georganiseerd naar Konya (240 km) of zelfs Cappadocië (470 km); trek daarvoor

ten minste twee dagen uit. U kunt ook op eigen gelegenheid met een huurauto het binnenland verkennen, zoals **Eğirdir** (► J 4) aan een meer, de afgravingen van **Sagalassos** (► H 5), **Antiochië in Pisidië** (► ten noorden van J 4) of **Beyşehir** (► K 5). Het binnenland is nog heel traditioneel; u zult er meestal weinig toeristen tegenkomen.

Met de boot

Met name in de richting van de Egeïsche Zee zijn er veel recreatiemogelijkheden op zee. Fethiye is het belangrijkste vertrekpunt van de zogenoemde Blauwe reizen (zie blz. 26), met een motorzeilboot. De boot brengt u elke dag naar een andere baai. Op die manier kunt u de mooiste kust van Turkije – vanwege zijn vele blauwe nuanceringen ook wel de turquoise kust genoemd – volop ontdekken.

De langgerekte duingebieden, hier bij Patara, vormen een paradijs voor ruiters

Kennismaking, de Turkse zuidkust in cijfers

Een subtropisch paradijs

Het klimaat van de Egeïsche kust is duidelijk anders dan dat van de zuidkust. In de zomer, wanneer de temperatuur aan de Middellandse Zee tot 45 °C stijgt, is die aan de westkust dan ook veel dragelijker. Maar het toeristische seizoen begint aan de westkust later en eindigt al in september, terwijl de door het Taurusgebergte tegen de kou van het Anatoïsche hoogland beschermde zuidkust in de winter de voordelen heeft van een warme zuid-ooststroming: met zijn aangename temperaturen tot 20 °C en veel zon is de zuidkust daarom ook heel geschikt voor overwinteraars.

De gehele kuststrook ligt in de subtropische klimaatzone. Dat zult u snel merken als u kijkt naar wat er aan de kant van de weg gedijt: katoen, tabak, meloenen, citrusvruchten en (bij Alanya) zelfs bananen. Palmen, cipressen, naaldbomen en uitgestrekte olijfbomgaarden verlenen het land de charme van het zuiden – die u pas ten volle leert kennen wanneer u eenmaal afgereisd bent naar het steppeachtige binnenland. Kamelen zijn daar de spectaculairste dieren; schapen en geiten de meest voorkomende.

De beboste hellingen van het Beydağlarergebergte bij Kemer, de bossen van Güllü Dağı ten noorden van Antalya en aan de Köprülürivier noordelijk van Side, worden beschermd als natuurpark. Ook probeert men de leefomgeving van de zeeschildpadden bij Dalyan, Patara en Anamur te beschermen. Daarbij bewandelt men soms ongebruikelijke wegen: in Sarigerme wordt bijvoorbeeld hotelpersoneel geschoold voor het beschermen van de karetschildpad.

Maar in de kustgebieden krijgen toerisme, industrie en woningbouw ge-

woonlijk voorrang boven het beschermen van natuurlijke landschappen. Er zijn zelfs plannen om bij Silifke, 250 km ten oosten van Alanya, een kerncentrale te bouwen; nog wel in een aardbevingsregio. Sinds de ramp in Japan is het protest hiertegen aanmerkelijk versterkt.

Steden en hotels

Het verstedelijkingsproces heeft in de randstedelijke gebieden aan de kust tussen Antalya en Alanya een enorme vlucht genomen. Hier is de bevolkingstoename groter dan waar ook in Turkije. Sinds 1990 zijn de inwonersaantallen van plaatsen als Alanya, Manavgat en Serik ongeveer verviervoudigd. Antalya groeide bijvoorbeeld van 70.000 inwoners in 1970 naar ongeveer 1,05 miljoen op dit moment.

Het is helaas niet anders: de echte idylle is ook in Turkije al lang verleden tijd. Licht en schaduw liggen in het 'groeiland' van de toeristische industrie dicht bij elkaar. Met naaldbomen begroeide hellingen zijn (bijvoorbeeld bij Bodrum en Kuşadası) volgebouwd met beton, in schilderachtige baaien (zoals bij Didyma en İçmeler) zijn rommelige vakantieoordn met een druk nachtleven uit de grond geschoten, waar een internationaal gezelschap zich overgeeft aan zon, drank en seks. Inmiddels draagt ook een bovenlaag van de Turkse bevolking bij aan het mondaine toerisme: de jachthaven Göcek is omgevormd tot een klein St. Tropez en 's zomers worden de villa's in Kalkan door hen bevolkt.

Eén land – twee werelden

Voor de boeren van Anatoïë – en hun domein begint al een paar kilometer

Kennismaking, de Turkse zuidkust in cijfers

vanaf de kustplaatsen – is deze mondaine wereld net zo ver weg als Europa, en onbetaalbaar bovendien. Maar overall lopen deze beide werelden vloeiend in elkaar over. Wie meer doet dan alleen maar heen en weer lopen tussen zwembad en disco moet dus voorbereid zijn op een wisselbad van verschillende culturen. Slechts een paar kilometer vanaf de glanzende hotelpaleizen zijn de dorpen te vinden waar vrouwen al eeuwenlang dag in dag uit op het land

werken en waar de theehuizen nog het domein van de man zijn. En ook daar kunt u nog de beroemde traditie van hartelijke gastvrijheid ervaren – als u maar niet in korte broek en een mouwloos hemdje komt, zult u er al snel kennis mee maken.

Klassieke schoonheid

De belangrijkste bezienswaardigheden zijn niet van Turkse, maar van Griekse en Romeinse oorsprong. Er is geen

In de boerendorpjes is nog tijd over voor het geliefde Okey-spel

Kennismaking, de Turkse zuidkust in cijfers

enkel ander land aan de Middellandse Zee dat kan bogen op zo'n groot aantal oudheidkundige vindplaatsen. Zo zijn er complete steden als Perge, waar u tussen de ruïnes wandelt. Als u op de kaart kijkt, ziet u dat er meer oudheid te zien is dan moderne steden. Turkije laat zich treffend omschrijven als een tweezijdig cultuurlandschap: met een klassiek-Europese kant en een Turks-moderne kant. En vaak genoeg mengen beide zich, zoals in het Nationaal Park Köprülü, in Selge. Hier zijn niet de ontzagwekkende monumenten het interessantst, maar de spannende combinaties van landschap, eeuwenoude bouwwerken en kleine boerenstulpjes die tussen de ruïnes opgetrokken zijn.

Islam in Turkije

Volgens de statistiek is 99% van de Turkse bevolking moslim. Maar ook hier zijn er de zeer gelovigen, en anderen die er niet zo veel aan doen. De huidige regeringsleider Tayyip Erdoğan staat voor een politieke islam met conservatieve trekken. Hij werd in 2011 door een meerderheid van de bevolking gekozen. De nationale held Atatürk was echter een overtuigd atheïst. Hij zorgde ervoor dat godsdienst in Turkije geen staats- maar een privéaangelegenheid is.

Toch heeft de islam steeds meer invloed op het openbare leven en op het dagelijks leven van mensen. Op vrijdagmiddag, tijdens het islamitische vrijdaggebed, puilen de moskeeën (*cami*, spreek uit als *dsjami*) uit. Velen bidden eenvoudigweg mee op straat. Vijfmaal per dag roept de muezzin de gelovigen op tot het gebed. Zijn roep, de *azan*, klinkt bijna als een lied. Op dat moment wordt in veel restaurants de muziek uitgezet. Tijdens de ramadan, de vastenmaand, zijn in het binnenland veel eet- of drinkgelegenheden de hele dag gesloten. Aan de toeristische kust is dat echter niet het geval.

De moskeeën, zowel de historische gebouwen als nieuwbouw, zijn ook toegankelijk voor niet-gelovigen. Wel is iedereen verplicht de schoenen uit te doen. Bij vrouwen moeten het haar, armen en benen bedekt zijn. Let erop dat u de moskee niet tijdens de gebedsuren, vijfmaal per dag, als toerist bezoekt. Het geldt als zeer ongeleefd om de biddende gelovigen te fotograferen.

Souvenirs

De op het Ottomaanse verleden geïnspireerde kunstnijverheid is overal te vinden en is vaak van prima kwaliteit. Veel voorkomend zijn dienbladen en kannen van messing en koper, met islamitische of historische motieven beschilderd aardewerk, vazen en andere voorwerpen van onyx en albast, meerschuimen pijpen en natuurlijk veel tapijten en kelims. Maar wees voorzichtig, want niet alles is wat men zegt dat het is! De export van antiek van voor 1918 is streng verboden (zelfs oude stenen of fossielen). Wie de fout in gaat, hangt zelfs gevangenisstraf boven het hoofd!

Er is ook veel goud- en zilverwerk te koop; in Turkije zelf ziet men dat als een crisisbestendige belegging. U betaalt naar gewicht. Goud wordt in Turkije alleen in kwaliteiten vanaf 14 karaat verhandeld.

In het binnenland zijn vaak mooi breiwerk met nomadenpatronen, kruiden, honing en jam verkrijgbaar.

Vakantieliefde

In grote hotels in toeristenoorden doet een deel van het personeel er alles aan bij de vrouwelijke gasten in het gevlij te komen, en dat lukt vaak goed (toen een Brits boulevardblad eens een foto van een 16-jarige Turkse jongen plaatste, meldden zich dertig Britse meisjes die – allemaal in hetzelfde seizoen – voor zijn liefdesuitingen waren gevallen). Meestal beproeven deze charmeurs grappend

en grollend, maar erg hardnekkig, hun geluk. Boos worden schrikt ze niet af en een lach vatten ze als aanmoediging op; negeren is de beste remedie.

Belangrijke zinnen: waar kom je vandaan? – *nereden geliyorsun* (nèrèrdèn geljorssoen); je ziet er leuk uit – *çok şıksın* (tsjok sjeksen); ben je getrouwd? – *evli misin* (evli miessien); laat me met rust! – *beni rahat bırakın* (bèni rahat be-raken); ga weg! – *defol!*

Van oudsher zijn de werelden van mannen en vrouwen in Turkije streng gescheiden. Het huis is het domein van de vrouw, de straat en het theehuis dat van de man. Voor gezinnen en stellen is er de *aille salonu*, van de mannencafés afgescheiden vertrekken. In de vakantieplaatsen speelt dit echter nauwelijks een rol. Vooral in het binnenland is het verstandiger om als vrouw alleen vrouwen aan te spreken, en als man alleen mannen.

Zorg voor de natuur

Over de gehele lengte van het Taurusgebergte strekken zich aan de zuidkant

Overal aanwezig: de Turkse vlag

bossen uit. Door de opwarming van de aarde neemt het gevaar voor bosbranden toe; reden genoeg om zeer voorzichtig te zijn met vuur. Het ministerie van Bosbouw en Milieu investeert miljoenen in campagnes ter voorkoming van bosbranden.

Waar u ook bent, neemt u de volgende regels in acht: geen glazen of plastic flessen achterlaten: ze kunnen werken als brandglas; geen nog brandende sigaretten weggooien. Open vuur is streng verboden, zoals u aan de borden kunt zien. Ziet u ergens vuur of rook, bel dan altijd het noodnummer: 112.

Feiten en cijfers

Ligging: de Turkse zuidkust ligt ongeveer ter hoogte van de 36e breedtegraad, op dezelfde hoogte als Tunis.

Tijdzone: Turkije behoort tot de Oost-Europese tijdzone. Gedurende het hele jaar kunt u de klok een uur vooruit zetten, ook in de zomertijd.

Grootte: van Fethiye in het westen tot Alanya in het oosten is het ongeveer 340 km (ca. 6 uur rijden), tot Adana 760 km (ca. 12 uur).

Oppervlakte en inwoners: de zuidelijke kustprovincie Antalya en de regio Fethiye in de provincie Muğla hebben een oppervlakte van 23.678 km² en herbergen ongeveer 2 miljoen inwoners.

Rivieren: er zijn geen lange rivieren, omdat het Taurusgebergte een waterscheiding vormt. De Düden bij Antalya, de Köprülü bij Belek en de Manavgat bij Side zijn de belangrijkste rivieren.

Hoogste berg: de hoogste berg is de Kizlarsivrisi bij Kemer, met een top van 3086 m; gemiddeld liggen de toppen van de Taurus op ongeveer 2000 m.

Oudste steden: Antalya, de grootste, heette in de Griekse tijd Attaleia en bestaat sinds 158 v.Chr. Fethiye (Telmessos), Side en Alanya (Korakesion) werden 4000 jaar geleden al gesticht.

Geschiedenis, heden, toekomst

Vroege geschiedenis en oudheid

In de steentijd kent Klein-Azië een jachtcultuur. Een belangrijk vindplaats is de Karaingrot bij Antalya. Al in het zevende millennium v.Chr. ontstaan stedelijke nederzettingen. Omstreeks 2300 v.Chr. wordt de Anatolische cultuur van de Hatti door de Hittieten weggevaagd.

In de bronstijd, vanaf 1600 v.Chr., overheerst het grote rijk van de Hittieten Oost- en Midden-Anatolië. Aan de Egeïsche zee wordt Troje een belangrijke handelsstad. Vanaf 1100 v.Chr. bewonen Grieken de kusten van Klein-Azië.

Eerst Frygiërs en later Lydiërs overheersen van 1000 tot in de 4e eeuw v.Chr. het achterland. In die periode beleven de Griekse steden aan de kust hun bloeitijd. In 546 v.Chr. verslaan de Perzen de Lydische koning Croesus die bekendstond om zijn puissante rijkdom, en ze veroveren heel westelijk Klein-Azië. Een opstand van de Grieken onder aanvoering van de Ionische stad Milete wordt in 499 v.Chr. neergeslagen.

De Macedonische koning Alexander de Grote verovert vanaf 334 v.Chr. Klein-Azië en het Perzische Rijk. Na zijn dood in 323 vechten de Macedonische veldheren, de *diadochen* (opvolgers), om zijn nalatenschap; in Klein-Azië komt Pergamon als sterkste macht uit die strijd.

In 197 v.Chr. verovert de Seleucidische koning Antiochos III de zuidkust. Door de bemoeienis van de Romeinen valt de regio Pamphylie toe aan Pergamon. Koning Attalos II sticht in 158 v.Chr. Antalya. De Lycische steden verenigen zich in 167 v.Chr. in een onafhankelijk verbond. Rond 46 n.Chr. begint de verspreiding van het christelijk geloof. In de derde eeuw is het westen van Klein-Azië het centrum van het christendom.

Byzantijns en Ottomaans rijk

Keizer Constantijn verplaatst de hoofdstad van het Romeinse rijk in 333 naar Byzantium (het latere Constantinopel / Istanbul) en maakt het christendom tot staatsgodsdienst. In de 6e eeuw wordt Klein-Azië het centrum van het Oost-Romeinse (Byzantijnse) rijk.

Vanaf de 11e eeuw ontstaat in Centraal-Anatolië het rijk der Seltsjoeken. Aan de kust worden kleinere emiraten gesticht, zoals van de Tekkeoğulları bij Antalya. Ten tijde van de kruistochten (1096-1204) vestigen zich aan de kust Genuezen en Venetianen. Ridders van de orde der johannieters veroveren in 1309 Rhodos; aan de zuidkust verrijzen hun burchten. In Cilicië ontstaat het koninkrijk Klein-Armenië onder leenheerschappij van de Duitse keizer.

In 1326 veroveren de Ottomanen de Byzantijnse stad Bursa; deze groeit uit tot belangrijkste macht in de regio. In 1453 verovert sultan Mehmet II Constantinopel en bezegelt zo het einde van het Byzantijnse Rijk. Vooral de kuststeden blijven echter in meerderheid door Grieken bewoond. De vernietiging van de Ottomaanse vloot bij Çeşme (1770) leidt de ondergang van het rijk in. Tussen 1821 en 1830 bevechten de Grieken de onafhankelijkheid van de Peloponnesos, Attika en Epirus, en in 1913 volgen de volken van Noord-Afrika en de Balkan.

Turkse republiek

In 1923 verliezen de Grieken de oorlog om West-Turkije. Alle 1,5 miljoen Grieken moeten Turkije verlaten. Mustafa Kemal, bijgenaamd Atatürk, sticht de Turkse Republiek en begint aan de hervorming van het land naar westers voorbeeld. Hij sterft in 1938, maar pas in 1950

komt er met de verkiezingsoverwinning van de conservatieven een einde aan de heerschappij van de CHP, de partij van Atatürk.

Economische problemen en politieke conflicten worden door het leger tot drie keer toe (1960, 1971, 1980) beantwoord met een staatsgreep. De militairen waken over de scheiding tussen kerk en staat en de op het westen geörienteerde politiek.

Turgut Özal (Anap) wordt in 1983 minister-president en liberaliseert de economie. Daarmee is de weg vrij voor de toeristische exploitatie van Turkije; het land maakt een moderniseringsgolf door, maar de rijkdom valt toe aan een kleine elite. Tegelijk verliest de Turkse lira veel waarde (gemiddeld wel 100% per jaar).

Vanwege de toenemende onvrede komen in 1995 voor het eerst fundamentalistische islamitische groepen in de regering. Onder druk van het leger moeten ze echter in 1997 terugtreden.

De 21e eeuw

Na een periode van dramatische inflatie verwerft de gematigd islamitische AK-partij in 2001 een meerderheid. Leider Erdoğan wordt minister-president. De AK-partij zoekt via hervormingen toenadering tot de Europese Unie; aan de andere kant streeft de partij ook islamisering van Turkije na. In 2007 werd de APK-politicus Ahmed Gül als president gekozen. Vanwege de financiële crisis in 2008 raken de onderhandelingen met de EU in het slop. Erdoğan haalt de banden met Iran en Rusland aan, vooral op economisch gebied. In 2010 bereikt Turkije alweer een groei van 7%. Eind 2010 voert de AK-partij een grondwetswijziging door, die de macht van de republikeinse elite doet afbrokkelen. Tijdens de verkiezingen van 2011 houdt de regering Erdoğan stand, maar de nagestreefde tweederde meerderheid wordt niet gehaald. In de zomer van 2013 komen jongeren in opstand tegen zijn autoritaire regeringsstijl en antialcoholwetten.

De Apollotempel van Side behoort tot de mooiste tempels van Turkije

Overnachten

Turkije heeft een enorm aanbod aan hotels in allerlei soorten en klassen. In de badplaatsen wisselen luxueuze nieuwbouwcomplexen en oude gebouwen elkaar af – en daarnaast vaak hotels in aanbouw. De chicste hotels (die het meest in de catalogi te vinden zijn) liggen in het algemeen ver buiten de drukke stadscentra. Wie in zo'n hotel een kamer neemt, zal weinig meekrijgen van de typisch Turkse sfeer. Wie wat meer met het land wil kennismaken, heeft volop keuze uit hotels in of nabij de stadscentra; die zijn misschien wat minder luxueus, wat minder westers ook, maar wel veel levendiger.

Gezinnen gaan graag naar de omgeving van Kemer en de luxehotels aan het strand van Kundu, Side en İncekum. Voor wie van een sportieve vakantie houdt, is Fethiye een goed uitgangspunt. Antalya is een geschikte uitvalsbasis voor wie dagtochten wil maken naar de bezienswaardigheden uit de oudheid. Het wildste uitgaansleven is te vinden in Kemer en Alanya.

Voor een lang weekend is Antalya het meest geschikt: het biedt een breed palet aan Turkse ontdekkingen: luxueuze en romantische hotels, moderne shoppingcentra, een museum dat het bekijken waard is en leuke bars.

Hotelcheck: als u wilt weten hoe uw hotel echt is, kunt u terecht op verschillende internetfora. Er wordt niet alleen geklaagd over slecht eten en verdunde drankjes; er zijn ook enthousiaste reacties te lezen, en uitvoerige beschrijvingen. Kijk bijvoorbeeld op het forum van www.wereldwijzer.nl.

Hotels en pensions

Het ministerie van Toerisme kwalificeert de hotels (*otel*) met sterren. Een driesterrenhotel biedt de internationale maatstaven die overal aan de Middellandse Zee te vinden zijn: een zwembad, een ontbijtbuffet en personeel dat zijn talen redelijk beheerst. Vijfsterrenhotels zijn in het algemeen de zogenaamde clubhotels, terwijl huizen met minder dan drie sterren een soort pensions zijn.

In toeristische plaatsen aan de kust zijn de pensions (*pansiyon*) vaak keurig en gezellig; soms hebben ze zelfs een eigen zwembad. Het verstandigst is om de kamer eerst even te bekijken (let daarbij op de bedden, de douche en de spoeling van het toilet) voordat u akkoord gaat.

Bijna altijd is het ontbijt bij de prijs inbegrepen. Muggengaas (raamhorren) is echter meestal niet aangebracht. Het is verstandig zelf maatregelen te nemen. Een antimuggenmiddel, of nog beter een klamboe, zal in de maanden juni tot en met september zijn nut bewijzen.

Het aantal op enorme terreinen aangelegde clubhotels is de laatste jaren flink toegenomen. De meeste bieden een all-inclusive programma en alles is dan ook bij de prijs inbegrepen. Gasten krijgen een plastic armbandje en hoeven gedurende hun verblijf nergens meer voor te betalen (dat leidt vaak tot lange rijen). Wie vooral zon en rust zoekt is op zijn plaats, maar wie Turkije wil ontdekken komt hier niet verder. De luxe is aangenaam, maar voor het echte Turkije moet u het terrein verlaten. Dat geldt ook als u van lekker eten houdt, want wat er in de clubhotels zoal wordt opgediend is niet altijd een feest.

Appartementen en studio's

In bijna alle vakantieplaatsen verhuizen particulieren ook appartementen; meestal is dat een slaapkamer, een woon-slaapkamer met een eenvoudig keukentje en een toilet met douche. Een gezin met één of twee kinderen past daar prima; voor vier volwassenen is het krap. Voor de eenvoudige appartementen zijn de prijzen vergelijkbaar met die van pensions. U krijgt geen ontbijt, maar u kunt wel zelf koken. De meeste van deze huizen liggen rustig en landelijk; meestal niet pal aan het strand. Er wordt ongeveer eens per drie dagen schoongemaakt. Beddengoed en handdoeken zijn meestal inbegrepen, evenals het schoonmaken na vertrek.

Reserveren en prijzen

Behalve in het hoogseizoen, half juli tot eind augustus, zijn er altijd wel kamers te vinden. Als u er zeker van wilt zijn in een bepaald hotel terecht te kunnen, dan is

het verstandig te reserveren. Alle hotel-eigenaren spreken Engels. Bij het opnemen van de telefoon zegt men in Turkije niet zijn naam, maar alleen *efendim* ('hallo'). Reserveren kan natuurlijk ook via de internetsites, die vooral duurdere hotels aanbieden; veel particuliere hotels hebben eigen sites. Goedkoper is dat meestal niet, want alleen ter plaatse kan over de prijs onderhandeld worden (€).

De prijzen worden vrijwel altijd in euro's opgegeven, want de Turkse lira is erg inflatiegevoelig. Voor luxe-hotels betaalt u vaak meer (2 pk vanaf € 150) dan wanneer u er via een georganiseerde reis naartoe gaat; in pensions en appartementen kunt u voor omgerekend € 30-45 terecht. De prijzen kunnen, afhankelijk van het seizoen, met ca. 40% variëren. De standaardprijs betreft een kamer voor twee: een kamer voor één is zo'n 20% goedkoper en een extra bed weer 30% duurder. Kinderen tot vier jaar mogen vaak gratis mee (€).

Droomvakantie voor waterratten: hotelzwembad met glijbaan pal naast het strand

Eten en drinken

De Turkse keuken

De Turkse keuken is een combinatie van de culinaire tradities van de volkeren uit het Ottomaanse rijk, van Grieks tot Arabisch en van Bulgars tot Kaukasisch. Er is een ruime keuze uit **voorgerechten** (*mezeler*), die ongeveer overeenkomen met wat in Spanje de tapas zijn: kleine schoteltjes met lekkernijen die ook heel geschikt zijn als borrelhapjes. Deze lopen uiteen van allerhande salades en verfijnde of minder subtiele groentegerechtjes tot ingelegde inktvis en gebakken levertjes. In veel restaurants kunt u de hapjes aan een buffet zelf opscheppen.

De **hoofdgerechten** bestaan vooral uit gegrilde en gesmoorde vleesschotels, waar aan de kust natuurlijk ook veel vis en schaaldieren bij komen. De overheersende vleessoorten zijn rund, kip en lam; varkensvlees komt helemaal niet voor omdat de koran het eten ervan verbiedt.

Probeer in elk geval de vaak verrukkelijke, gesmoorde gerechten, die in eenvoudige restaurants in speciale vitrines warm worden gehouden; de meer op toeristen gerichte restaurants hebben dergelijke combinaties van vlees en groente meestal ook wel op de kaart staan (onder de Engelse naam *casseroles*), maar die hebben in veel gevallen niet lang genoeg staan sudderen.

Als **nagerecht** is fruit geliefd (zoals *karpuz*, watermeloen), net als ijs (*dondurma*). Maar ook koffie met zoet gebak is niet te versmaden, bijvoorbeeld *baklava* (bladerdeeg met walnoten en pistachenoten).

Wat kunt u waar eten?

In alle toeristische plaatsen is een enorme keuze aan restaurants. Halfpension of all-in is hier geen aanrader. Met een beetje nieuwsgierigheid kan de vakantie ook een culinaire belevenis worden.

In het algemeen zijn de plaatselijke gelegenheden goedkoper, gevarieerder en zeker niet slechter dan de meer internationaal georiënteerde restaurants €). Ga bijvoorbeeld eten bij *pide salonu* (daar serveert men deeggerechten), *köfteci* (gehaktballetjes) of *lokanta* (grill- en smooorgerechten). U vindt ze meestal bij de busstations. In de vitrines kunt u zelf uitzoeken wat u precies wilt eten. U eet er al overvloedig voor ongeveer € 7.

In de luxere restaurants is het prijsniveau duidelijk hoger, zeker in het geval van een Europese of Aziatische keuken. Bij de toplocaties betaalt u misschien zelfs meer dan in eigen land – maar dan zonder de bijbehorende kwaliteit. Meestal staat er bij de warmhoud- of koelvitriene een beschrijving van het gerecht; in uw eigen taal als er op dat moment voldoende Nederlandse gasten zijn.

De vis wordt duur betaald!

Verse vis uit de Middellandse Zee is meestal behoorlijk aan de prijs en in toeristische plaatsen vaak zelfs schandalig duur, ook als die eigenlijk uit kweekvijvers komt. In de chiquere restaurants in Side betaalt u voor een visplateau zomaar € 75 of nog meer. Het is daarom verstandig om van tevoren de prijs te vragen en even mee te kijken als de vis wordt afgewogen.

In Antalya wordt de döner nog klaargemaakt met een houtskoolvuurtje

Drinken

Thee (Turks: *çay*) is de nationale drank en een symbool van gastvrijheid. De thee wordt als sterk aftreksel gezet en vervolgens in een klein glaasje verdund geserveerd. In theetuinen (*çay bahçesi*) kunt u ook een samovar (*semaver*) bestellen en de thee zelf schenken. Turkse koffie (*kahve*) wordt vooral in de betere restaurants geserveerd. Er gaat van tevoren al suiker in en onderin de kopjes bevindt zich nog het koffiedik.

Turkse **wijn** (*şarap*, wit: *beyaz*, rood: *kırmızı*) is niet noodzakelijk minder goed dan de buitenlandse wijnen. Het bekendste wijngebied in Turkije is het noordelijk deel van de Egeïsche kust; de wijnen worden onder de naam *Çanakkale* op de markt gebracht. Helaas worden rode wijnen vaak te warm en witte wijnen juist weer ijskoud geserveerd.

Bier (*bira*) is in Turkije populairder dan wijn, maar door de nieuwe anti-alcoholwetten is het niet meer overal verkrijgbaar. Er wordt veel bier geïmporteerd, ook uit Nederland, maar het Turkse Efes

‘De rekening, alstublieft’ is in het Turks *hesap lütfen!* Men betaalt niet per persoon, maar zorgt als groep samen dat er genoeg geld op tafel komt. Een fooi wordt op prijs gesteld, maar te kleine bedragen worden als belediging opgevat. De stelregel is: geef gul of geef niets.

smaakt prima en is een stuk goedkoper. Een kenmerkend drankje voor de traditionele keuken is **ayran**, een verdunde, gezouten yoghurt 🇪🇹.

Naast *çay* en *ayran* is **rakı** de derde traditionele drank van Turkije. Het is een anjandranksje dat wel wat op de Griekse ouzo lijkt en dat ongekoeld, met water verdund wordt gedronken. Door de toevoeging van water krijgt het een melkachtige kleur en daarom heet het ook wel *arşlan sütüsü* (‘leeuwenmelk’). Inderdaad besluipst de drank je – om uiteindelijk ook de sterkste leeuw te vellen. Overigens: proost is in het Turks *şerefe* (spreek uit als ‘sjèrèfè’).

Praktische informatie

Reizen naar de Turkse zuidkust

Met het vliegtuig

Vanuit de Benelux gaan chartervluchten naar İzmir, Bodrum, Dalaman en Antalya. Turkish Airlines onderhoudt lijndiensten naar Bodrum, Dalaman en Antalya (www.turkishairlines.nl). Op al deze luchthavens vindt u geldautomaten en autoverhuurbedrijven (24 uur per dag geopend). De geldwisselbalies in de aankomsthal hanteren zeer ongunstige tarieven €.

Luchthaven Dalaman: 7 km ten zuiden van de stad. Taxi's naar Marmaris (120 km) en Fethiye (70 km), voor vaste, aangegeven tarieven. In Dalaman (per taxi € 7) rijden bussen naar Fethiye, Kaş en Marmaris, minibussen naar Dalyan en Sarigerme.

Luchthaven Antalya: ca. 15 km ten oosten van de stad. Taxi naar het centrum: ca. TL 50 / ca. € 18. Met de rode stadsbus nr. 600 naar Meydan met het eindstation van de metro (gunstige verbinding met busstation Otogar €); tegenover de eerste halte langs de snelweg na de afrit naar de luchthaven stoppen bussen naar Side en Alanya.

Met de auto

De route over de Balkan is nog altijd niet aan te raden. De beste route voert door de EU-landen Hongarije, Roemenië en Bulgarije. Bij de Dardanellen kunt u zich met een autoveer (ongeveer om het uur) laten overzetten van Gelibolu naar Lapkseki, of van Eceabat naar Çanakkale. Vanaf daar is het 780 km via İzmir en Denizli naar Antalya.

Een rechtstreekse verbinding met de veerboot vanaf Italië bestaat niet meer. Een alternatief is om via Griekenland te

reizen (Italië–Igoumenitsa, Athene / Piraeus–Chios, Chios–Çeşme). Automobilisten moeten hun paspoort en de groene kaart bij zich hebben, waarop vermeld staat dat de verzekering ook geldig is in het Aziatische gedeelte van Turkije.

Douanebepalingen

Voor een vakantie in Turkije hebt u een e-visum nodig: zie www.evisa.gov.tr/en. Via deze website kunt u alleen met Mastercard en Visa betalen; zie www.visumvergelijkingturkije.nl voor de goedkoopste bemiddelaars waar u met Ideal met SSL-beveiliging kunt betalen. Het visum is 180 dagen geldig en u kunt er max. 90 dagen mee in Turkije verblijven. Volwassenen en kinderen hebben een paspoort of ID-kaart nodig die na vertrek uit Turkije nog min. 3 maanden geldig is.

In- en uitvoerbepalingen: per persoon vanaf 18 jaar mogen onder andere 200 sigaretten en 1 liter sterke drank (meer dan 22% alcohol) belastingvrij worden uitgevoerd. Gebruiksartikelen mogen tot een waarde van € 430 belastingvrij worden ingevoerd. Bij vertrek uit Turkije wordt hard opgetreden tegen drugsmokkel. Ook het illegaal uitvoeren van oudheden (inclusief alle soorten stenen) wordt scherp in de gaten gehouden.

Reizen langs de Turkse zuidkust

Vliegtuig

Turkish Airlines, een Turks staatsbedrijf, en Sunexpress onderhouden goede verbindingen tussen ongeveer alle grotere steden. De meeste vluchten gaan van en naar İstanbul en Ankara. Tussen Dalaman en Antalya reist u ook via İstanbul.

Trein

Aan de zuidkust zijn er alleen maar treinverbindingen ten oosten van Adana.

Bus en dolmuş

De bus is het belangrijkste openbaar vervoermiddel van Turkije. Hij is comfortabel, goedkoop en komt overal. Over de grotere wegen tussen de steden rijden zeker elke twee uur de intercity's (ca. € 5 per 100 km). De busstations (*otogar, garaj*) liggen meestal iets buiten het centrum (*şehir merkezi*) en staan met minibussen in verbinding met de oude stad. Reserveren is alleen nodig in het weekeinde en op islamitische feestdagen (zie blz. 22).

Tussen de dorpen en ook naar de hotelresorts rijden zeer goedkope minibusjes (*dolmuş*) €: ze vertrekken als ze (zo goed als) vol zitten. In grotere plaatsen hebben deze busjes meestal een eigen busstation. Op de voorruit staat waar het busje heen gaat, kaartjes koopt u aan boord (ca. € 2 voor een rit tot 5 km). Onderweg kunt u overal in- en uitstappen.

Taxi

Taxi's zijn in Turkije vrij voordelig (ca. € 0,80 per km, afhankelijk van de meter). Vertrekt u vanaf de luchthaven of vanaf een luxehotel, dan is het echter duurder en worden er vaak vaste tarieven gehanteerd. De wagens zijn allemaal geel en zijn verplicht een meter te hebben. Let er bij vertrek op dat de meter ingeschakeld wordt. Voor een langere rit kunt u over een vaste prijs onderhandelen.

Auto

Het wegennet aan de zuidkust is goed – de hoofdwegen zijn er bijna allemaal driebaans, en die langs de kust (D400 aan de zuidkust) ook vierbaans. Landinwaarts is de verkeerssituatie echter een stuk minder. In de steden is het in de spits een chaos. De Turkse chauffeur rijdt heel defensief (motto: er zijn geen

regels, dus wie een ongeluk veroorzaakt heeft schuld). Bussen en vrachtwagens nemen altijd voorrang, ook als ze dat eigenlijk niet hebben.

Huurauto's: zelfs in de kleinste badplaatsjes is wel een auto te huur. Internationale bedrijven zijn soms wat duurder, maar bieden meer service. Een gewone auto kost per dag € 25-55, een jeep € 60-80. Buiten het seizoen valt er af te dingen €. Men verlangt een rijbewijs en paspoort en de minimumleeftijd is 21 jaar. U betaalt vooraf, inclusief een borgsom (deposit). Een creditcard bespoedigt de administratie aanzienlijk. Kijk altijd even het reservewiel en de krik na en controleer of de auto schade heeft! **Verkeersregels:** de maximumsnelheid in de bebouwde kom is 50 km/u, op provinciale wegen 90 km/u en op snelwegen 130 km/u. Gordels zijn verplicht, de alcohollimiet is 0,5 promille. De borden zijn hetzelfde als in de EU.

Benzinestations zijn elke dag geopend, langs snelwegen 24 uur per dag. Loodvrij is *kurşunsuz*.

Tips voor de automobilist: men claxonneert heel veel, bijvoorbeeld bij het inhalen of afslaan. Op snelwegen geldt dat iedereen die wil inhalen, daartoe ook de gelegenheid krijgt. In de bergen zijn de wegen vaak slecht en komen stijgingspercentages van meer dan 10% voor; daal daar af in de eerste versnelling! Let in bochten altijd goed op, in verband met loslopende dieren. **Ongevallen:** voor elk ongeluk waarbij de schade op de verzekering zal worden verhaald, moet proces-verbaal worden opgemaakt en een alcoholtest worden gedaan.

Verkeersopschriften

Dikkat: Let op! / Dur: Stop
Yavaş: Langzaam / İnşaat: Werkzaamheden / Tek Yön: Eenrichtingsverkeer
Şehir Merkezi: Stadscentrum

Praktische informatie

Bij ernstige ongelukken en / of persoonlijk letsel kunt u het best via het consulaat een advocaat het werk voor u laten doen. De Turkse automobielclub T TOK heeft een alarmdienst en wegwacht. Waarschuw in alle gevallen de autoverhuurder.

Alcohol

Door de anti-alcoholwetten van 2013 zijn wijn, raki en bier duur geworden. Bovendien is reclame voor alcoholische dranken verboden. De meeste niet-toeristische restaurants verkopen geen alcohol meer, en moderne bars voor jongeren specialiseren zich in koffie en waterpijp.

Feesten en festivals

Feestdagen

Op nationale feestdagen gaat men 's ochtends met grote parades van groepen scholieren naar het Atatürkmonument om daar naar een patriottische toespraak te kuisteren. Daarna begint het echte feest. Boeiend is de 'Kinderdag' in april, als er volkdansgroepen in oude klederdrachten optreden.

1 januari: Nieuwjaar; alleen in grote steden wordt oudejaarsdag gevierd.

23 april: Dag van de Nationale Souvereiniteit en de kinderen; met veel optredens van groepen kinderen.

19 mei: Dag van de Jeugd en de Sport; met uitvoeringen van jeugdgroepen en sportverenigingen.

30 augustus: Dag van de Overwinning (Zafer Bayrami); met militaire parades en optochten.

29 oktober: Dag van de Republiek (Cumhuriyet Bayrami); met militaire parades en optochten.

Religieuze feesten

De data van de religieuze feesten worden vastgesteld aan de hand van de islamitische maankalender; in onze kalender verschuiven ze daardoor per jaar tien of elf dagen naar voren.

Ramadan: in 2015 vanaf 18 juni, in 2016 vanaf 6 juni. In de vastenmaand (Turks *ramazan*) mag een moslim van zonsopkomst tot zonsondergang niet eten, drinken, roken of geslachtsgemeenschap hebben. In de vakantiegebieden is er niet veel meer van te merken, maar in andere plaatsen zijn de restaurants gesloten en is het na zonsondergang overvol.

Şeker Bayramı: in 2015 vanaf 17 juli, in 2016 vanaf 6 juli. Het driedaagse Suikerfeest markeert het einde van de ramadan. Kinderen krijgen zoetigheid, men koopt nieuwe kleren en geniet van de gemiste genoegens.

Kurban Bayramı: in 2015 vanaf 23 september, in 2016 vanaf 21 september. Het Offerfeest is het belangrijkste feest en duurt vijf dagen. Het herinnert aan het offer van Abraham, symbool voor de onderwerping aan Gods wil. Er wordt een dier geslacht voor een feestmaal; een deel ervan wordt aan de armen gegeven.

Volksfeesten en festivals

Een levendige feesttraditie zoals in Italië of Spanje hoeft u in Turkije niet te verwachten. In tegenstelling tot het

Festivals aan de Turkse zuidkust

Juni / juli: Aspendos Festival; concerten, opera, ballet, in het antieke theater.

Begin september: Side Festival; concerten en shows in het antieke theater.

Eind september: Filmfestival Altin Portakal in Antalya (premières tot half oktober; Turkse films in verschillende categorieën).

Veiligheid en noodgevallen

Wat ernstige misdrijven betreft, is Turkije een veilig land. Bedrog geldt echter niet als vergrijp: wie niet goed oplet, heeft de schade aan zichzelf te wijten – ook de politie haalt hierover de schouders op. Zeker in de drukke gebieden van een stad als Antalya moet u goed op uw portemonnee letten. Neem nooit zomaar een pakketje van iemand mee, want dat kan een poging zijn om u als drugskoerier in te schakelen. Dit kan tot wel twintig jaar gevangenisstraf leiden!

Politie: 155; **Verkeerspolitie:** 154; **Marechaussee:** 156

Brandweer: 110; **Ambulance:** 112

Alle bankpassen / creditcards blokkeren: tel. 0031 (0)30 283 53 72, zie ook www.pasblokken.nl, of tel. 0032 (0)70 34 43 44, zie ook www.cardstop.be

Nederlands consulaat in Antalya: tel. 0242 321 23 30, Aspendos Bulvari 37, 07300 Antalya. **In İzmir:** tel. 0232 464 02 01, Meydan Apt.11/5, 1e verd., Pasaport 35210 İzmir

Belgisch consulaat in Antalya: tel. 0242 244 68 53, Yenigol Mahallesi Serik Cad-desi 64/2, 07170 Antalya. **In İzmir:** tel. 0232 463 47 69, Gazi Osman Paşa Bulvarı Batı İş Merkezi 10/1 K:6 D:607 Alsancak İzmir

katholicisme kent de islam geen traditie om religieuze gebeurtenissen in het openbaar te vieren. Op privéfeesten (huwelijk, besnijdenis) traden vroeger rondtrekkende muzikanten op. Tegenwoordig in de toeristenhotels gaat het er heel anders aan toe. De toeristische economie heeft een hele verzameling festivals in het leven geroepen, zoals concerten (klassiek en pop) en allerlei culturele en sportieve evenementen.

Geld

De nationale munt is de **Turkse lira** (Türk Lirası, TL, sinds 2009). De officiële internationale afkorting is TRY. De oudere Nieuwe Turkse Lira (Yeni Türk Lirası, YTL, sinds 2005) is niet meer geldig. Wisselkoers: € 1 = ca. TL 1,88 (eind 2014). In toeristische gebieden wordt ook veel betaald met euro's en Britse ponden. Alle banken hebben geldautomaten voor EC- / Maestro-passen. Omdat de kosten per transactie worden berekend, kunt u het best een flink bedrag per keer opnemen €!.

Let op: geldautomaten bij particuliere wisselkantoren zijn zeer duur; u betaalt tot wel 15% aan kosten! €!

Gezondheid

Voorzorg

Het meest voorkomende gezondheidsprobleem is zonnebrand. Neem vooral een goede beschermfactor mee, bij voorkeur hoger dan wat u thuis gewend bent. Drink niet te veel ijskoude drankjes achter elkaar – dit veroorzaakt vaak diarree. Ondanks chloor is het water in zwembaden niet erg schoon. Voor kinderen worden oordopjes aanbevolen om oorontsteking te voorkomen. Controleer of u inenting nodig hebt.

Medische voorzieningen

in de steden zijn er voldoende artsen, waarvan de meeste wel wat Engels spreken. Particuliere klinieken in vakantiegebieden zijn vaak duur en behandelen meer dan noodzakelijk! De staatsziekenhuizen zijn betrouwbaarder en uw ziektekostenverzekeraar vergoedt op vertoon van de rekeningen de kosten. Vaak

Praktische informatie

worden er specifieke eisen aan die reizen gesteld; ga dat vooraf na. Een aparte reisverzekering kan geen kwaad, maar deze hebben vaak een hoog eigen risico en zijn vooral nuttig bij ongelukken, overlijden of transport naar huis .

Apotheken

Bij kleine ongemakken kunt u beter naar de apotheek (*eczane*, spreek uit 'edsjane') gaan dan naar een dokter. De apotheker geeft eenvoudige adviezen en levert veel medicijnen; over het algemeen goedkoop en zonder recept . Apotheken houden dezelfde openingstijden aan als andere winkels en op de deur staan adressen van nachtapotheken.

Informatie

In Nederland

Turks Verkeersbureau
Hofweg 1C
2511 AA Den Haag
tel. 070 346 99 98 / 346 77 67
www.welkominturkije.nl

In België

Turks Verkeersbureau
Montoyerstraat 4b
1000 Brussel
tel. 02 513 82 30

In Turkije

In alle grotere toeristische plaatsen is een toeristenbureau (*Turizm Danışma Bürosu*) te vinden. Maar verwacht daar niet veel meer te vinden dan een algemene folder en een plattegrond van de stad. Particuliere reisbureaus bieden vaak meer informatie en kunnen goed helpen bij allerhande problemen waar u als toerist mee te maken kunt krijgen.

Internet

Als u op internet zoekt, hoeft u geen rekening te houden met de bijzondere te-

kens in het Turks (zoek bijv. op Cukurbag in plaats van Çukurbağ).

www landenweb.net/turkije: website met algemene informatie, hotels, vakantiehuisjes, reisaanbiedingen en heel veel links.

www.turkijevakantieland.nl: allerlei informatie, compleet met Turkse recepten.

www.kultur.gov.tr: informatie over Turkse regio's en plaatsen. De website kan in het Engels weergegeven worden. Veel links naar musea, festivals en dergelijke, maar die informatie is meestal in het Turks.

Kinderen

Vorbereiding

Alles wat u voor kleine kinderen nodig hebt (luiers, babyvoeding enz.), is ook in Turkije verkrijgbaar. Grote supermarkten (zoals Migros en Gima), die in elke stad te vinden zijn, verkopen alles wat u nodig hebt. Neem van thuis wel een zonnebrandcrème met een hoge beschermingsfactor mee, want die is in Turkije peperduur .

Waterschoentjes en huismiddeltjes tegen koorts en kleine verwondingen kunnen nuttig zijn. Neem voor kleine kinderen in de zomer zeker een klamboe mee, want de muggen kunnen bij baby's flinke bulten veroorzaken.

Kind verdwaald? Aan de lange stranden bij de hotels aan de zuidkust kunnen kinderen de weg makkelijk kwijtraken, zeker bij de 's avonds snel invallende duisternis. Verken daarom meteen bij aankomst samen met uw kind de directe omgeving en wijs op handige oriëntatiepunten. Geef uw kind altijd een briefje met de naam van het hotel erop mee.

Zonnebrand

Tussen 12 en 15 uur 's middags is de zon te fel voor een kinderhuid. Ook een T-shirt biedt dan onvoldoende bescherming, want dat houdt niet meer dan 30% van de ultraviolette straling tegen. Bezuinig daarom vooral niet op een sterke zonnebrandcrème (beschermingsfactor 30-60).

Turkse kinderen slapen 's middags en blijven dan tot tegen middernacht op; het kan geen kwaad als uw kinderen dat ritme proberen over te nemen.

Uitstapjes

Aqua Parks: bij Fethiye / Calış (zie blz. 37), Antalya (zie blz. 71), İncekum (zie blz. 94) en Alanya (zie blz. 102) zijn er leuke zwembaden voor kinderen, met glijbanen voor de groteren en peuterbaden voor de kleintjes.

Kameelrijden: bij de Manavgatwaterval (zie blz. 90) en voor de burcht van Alanya (zie blz. 98) kun je een ritje op een kameel maken.

Blauwe reizen: boottochtjes naar watergrotten en baaien; wie van water houdt, is hier in zijn element.

Uit eten

In restaurants is het personeel tegenover kinderen meestal heel erg aardig en toeschietelijk. Veel restaurants hebben kinderstoelen; zo niet, dan improviseert men wel wat. Aan kindermenu's doet men meestal niet, maar pizza's, spaghetti en hamburgers staan op bijna elke kaart en anders luistert men graag naar speciale wensen. U kunt ook rustig om een extra bord vragen, want in Turkije is het heel normaal als de kinderen van de gerechten van hun ouders mee-eten €.

Klimaat en reisseizoen

De beste reistijd is het late voorjaar, van begin mei tot midden juni: dan zijn

bloemen en planten nog niet door de zon verdord en met al die bloeiende oleanders, hyacinten en bougainvilles ziet alles er aantrekkelijk uit. En u kunt al in zee zwemmen. Ook voor excursies naar de steden uit de oudheid is dit de beste tijd; in de zomer valt het bij maximumtemperaturen van 40 °C vaak niet mee om iets anders te doen dan aan zee of in het zwembad te liggen.

Wie niet goed tegen hitte kan, doet er verstandig aan om de zuidkust in de zomer te mijden. Als de temperatuur in de hotelkamer ook 's nachts niet onder de 30 °C zakt, blijft er niets anders over dan de nacht in een openluchtbar door te brengen. Voor mensen met hart- en vaatproblemen kan de warmte levensgevaarlijk zijn.

In oktober regent het soms, maar op zonnige dagen doet het weer lentedachtig aan. De minst aantrekkelijke maanden zijn december en januari.

Openingstijden

Banken: ma.-za. 8.30-12, 13.30-16 uur.

Postkantoren: hoofdkantoren dag. 8-21, vaak ook tot 23 uur.

Het klimaat in Antalya

